

1. *Shabbat and Shemittah**; Property and Greed

היחיד מתנער מחיי החול לפרקים קרובים- בכל שבת... את אותה הפעולה שהשבת פועלת על כל יחיד, פועלת היא השמיטה על האומה בכללה. שנת שביעית מוכרחת היא לאומה ולארץ! שנת שקט ושלוה, באין נוגש ורודה... אין רכוש פרטי מסוים ולא זכות קפדנית, ושלוה אלקי שורר על כל אשר נשמה באפו.

אין חילול-קודש של קפדנות רכוש פרטי בכל תוצאות יבולה של שנה זו, וחמדת העושר, המתגרה על ידי המסחר, משתכחת: "לאכלה ולא לסחורה" --ראי"ה קוק, מבוא "שבת הארץ"

The individual shakes off ordinary weekday life at short and regular intervals-on every Shabbat... What the Shabbat achieves regarding the individual, the *Shemittah* achieves with regard to the nation as a whole.

A year of solemn rest is essential for both the nation and the land, a year of peace and quiet without oppressor and tyrant... There is no private property and no jealous guarding of rights, but the peace of G!d reigns over all life. Sanctity will not be profaned by the exercise of private

acquisitiveness over all this year's produce, and the covetousness of wealth stimulated by commerce is forgotten. [Produce during *shemittah* is] "For food - but not for commerce."

--Rav Kook , Introduction to "*The Shabbat of the Land*"

2. *Shemittah** - An Egalitarian Bubble in a Globalized World

בישראל המופרטת, הגלובלית ורבת הפערים, השמיטה היא סימן קריאה הכרחי. יש לנו, באמתחתנו הלאומית, תרופה מוכנה לשיקום הסולידריות הבין-אישית שהתרופפה. במובן זה, השמיטה היא מרכיב בחוסן הלאומי. קשה שלא להתרשם מעמקות האידיאה, הנעה בזהירות בין הרצון לשמר את רכושו של האדם לרצון שלא לראות ברכוש חזות הכל.

השמיטה היא קריאה לביצור בועה בזמן, שבה העשייה הכלכלית אמורה להגיע לרגיעה, שמטפחת חמלה, רחמים ואף שותפות בין כל החולקים את פני האדמה, כולל חייית השדה. בשנה השמינית המרוץ יימשך, מכיוון שהאנושות זקוקה לו, אך האידיאה וזיכרונה יחלחלו אל מחוץ לשנת השבתון, אל שש שנות הקדחתנות היצרנית. -אבי שגיא וידידיה שטרן

In our current privatized, globalized, stratified Israel *shemittah* is a vital exhortation. We have, in our national repertoire, a remedy for the rehabilitation of our disintegrating social solidarity. In this sense, *shemittah* is a component of our national vitality. It is hard not to be deeply impressed by the profundity of the idea, that moves cautiously between the desire to preserve private property, and the desire not to see in property the totality of everything.

Shemittah is a call to set apart a bubble in time, which slows economic activity down, and which fosters care, compassion and even partnership between all those who share the earth, including animals. The race will resume in the eighth year, because humanity needs it, but the idea and its memory will linger on beyond the confines of the sabbatical year, to the other six years of feverish productivity.

Avi Sagi and Yedidya Stern

שמות כ"ג Exodus chap. 23

- ט** וגר, לא תלחץ; ואתם, ידעתם את-נפש הגר--כי-גרים הייתם, בארץ מצרים.
- י** ויש שנים, תזרע את-ארצך; ואספת, את-תבואתה.
- יא** והשביעת תשמטנה ונטשתה, ואכלו אבלי עמד, ויתרם, תאכל חית השדה; פן-תעשה לכרמך, לזיתך.
- יב** ששת ימים תעשה מעשיך, וביום השביעי תשבת--למען ינוח, שורך וחרמך, וינפש בן-אמתך, והגר.
- 9** You shall not oppress a stranger; for you know the feelings of a stranger, having been strangers yourselves in the land of Egypt.
- 10** For six years, sow your land, and gather in its produce;
- 11** but the seventh year you shall *shemittah* it, and withdraw (let it lie fallow), that the poor of your people may eat; and what they leave the beast of the field shall eat. Do this also with your vineyard, and with your olive grove.
- 12** Six days do your work, but on the seventh day, cease; so that your ox and your ass may rest, that your bondman and stranger may be refreshed ("re-souled").

ויקרא כ"ה Leviticus chap. 25

- א** וידבר ה' אל-משה, בהר סיני לאמר.
- ב** דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם, כי תבאו אל-הארץ, אשר אני נתן לכם, ושבתה הארץ, שבת לה.
- ג** שש שנים תזרע שדך, ויש שנים תזמר כרמך; ואספת, את-תבואתה.
- ד** ובשנה השביעת, שבת שבתון יהיה לארץ--שבת, לה: שדך לא תזרע, וכרמך לא תזמר.
- ה** את ספיח קצירך לא תקצור, ואת-ענבי זיורך לא תבצר: שנת שבתון, יהיה לארץ.
- ו** והיתה שבת הארץ לכם, לאכלה--לך, ולעבדך ולאמתך; ולשכירך, ולתושבך, הגרים, עמך.
- ז** ולבהמתך--ולחיה, אשר בארצך: תהיה כל-תבואתה, לאכל. {ס}
- יט** ונתנה הארץ פריה, ואכלתם לשבע; וישבתם לבטח עליה.
- כ** וכי תאמרו, מה-נאכל בשנה השביעת: הן לא נזרע, ולא נאסף את-תבואתנו.
- כא** וצויתי את-ברכתי לכם, בשנה הששית; ועשת, את-התבואה, לשלש השנים.
- כב** וזרעתם את השנה השמינית, ואכלתם מן-התבואה יָשן; עד השנה התשיעת, עד-בוא תבואתה--תאכלו, יָשן.
- 1** And G'd spoke to Moses at Mount Sinai, saying:
- 2** Speak to the Israelite people, and say to them: When you come into the land which I give you, the land shall keep a *shabbat* unto G'd.
- 3** For six years, sow your field, and six years prune your vineyard, and gather in its produce.
- 4** But in the seventh year the land shall have a *shabbat* of solemn rest, a *shabbat* of G'd; neither sow your field, nor prune your vineyard.
- 5** You shall not reap the aftergrowth of your harvest, which grows of itself, or gather the grapes of your untrimmed vine; it shall be a year of complete rest for the land.
- 6** But you may eat whatever the land will produce during its *shabbat*, you, your servant, your maid, your hired workers and those that sojourn with you;
- 7** and your cattle, and the beasts in your land, may all eat its produce. {S}
- 19** The land will produce its fruit, and you shall eat your fill, and live upon it in safety.
- 20** And should you ask: 'What shall we eat the seventh year, if we may neither sow, nor gather in our produce?';
- 21** I will ordain My blessing for you in the sixth year, so that it shall yield produce sufficient for the three years.
- 22** When you sow in the eighth year, you will be eating the old grain of that crop; you will be eating the old until the ninth year, until the produce comes in.

דברים ט"ו Deuteronomy chap. 15

- א** מקץ שבע-שנים, תעשה שְמִטָּה.
- ב** וזה, דבר השְמִטָּה--שמוט כל-בעל משה ידו, אשר ישה ברעהו: לא-יגש את-רעהו ואת-אחיו, כי-קרא שְמִטָּה לה.
- ג** את-הנכרי, תגש; ואשר יהיה לך את-אחיד, תשְמִט דך.
- ד** אַפֶּס, כי לא יהיה בך אביון: כי-ברך יברכך, ה', בארץ, אשר ה' אלקיך נתן-לך נחלה לרשתה.
- ה** רק אם-שמוע תשמע, בקול ה' אלקיך, לשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת, אשר אנכי מצוה היום.
- ו** כי-ה' אלקיך ברכך, באשר דבר-לך; והעבטת גוים רבים, ואתה לא תעבט, ומשלת בגוים רבים, ובך לא ימשלו. {ס}
- ז** כי-יהיה בך אביון מאחד אחיד, באחד שעריך, בארץ, אשר-ה' אלקיך נתן לך--לא תאמץ את-לבבך, ולא תקפץ את-ידך, מאחיד, האביון.
- ח** כי-פתח תפתח את-ידך, לו; והעבט, תעביטנו, די מחסרו, אשר יחסר לו.
- 1** Every seventh year, you shall make a *shemittah* (remission of debts).
- 2** This is the manner of the *shemittah*: every creditor shall *shemittah* that which he has lent to his neighbor; he shall not dun his fellow and his brother; because G'd's *shemittah* has been proclaimed.
- 3** You may dun the foreigner; but you must *shemittah* whatever is due you from your fellow.
- 4** There shall be no poor among you--for G'd will surely bless you in the land which G'd your Lord gives you for an inheritance to possess.
- 5** If only you heed the voice of G'd your Lord, and take care to keep all this *mitzvah* which I command you this day.
- 6** For G'd your Lord will bless you, as He promised you; and you will lend to many nations, but you will not borrow; and you will rule over many nations, but they will not rule over you. {S}
- 7** If however there be among you a poor person, one of your brethren, in any of your settlements in your land which G'd your Lord gives you, do not harden your heart, nor shut your hand against your impoverished fellow;
- 8** You must open your hand to him, and lend him sufficient means for his lacks that he will be lacking.

- ט השמר לך פן-יהיה דבר עם-לבבך בליעל לאמר, קרבה שנת-השבע שנת השמטה, ורעה עיניך באחיד האביון, ולא תתן לו; וקרא עליך אל-ה', והיה בך חטא.
- 9 Beware lest there be base thought in your heart, saying: 'The seventh year, the *shemittah* year, is at hand'; and your eye be evil against your needy fellow, and you give him nothing. He will cry to G!d against you, and you will be guilty.
- י נתון תתן לו, ולא-ירע לבבך בתתתך לו: כי בגלל הדבר הזה, יברכה ה' אלקיך, בכל-מעשך, ובכל משלח ידך.
- 10 Give to him readily, and without regrets when you do so; for in return, G!d your Lord will bless you in all your work, and in all your undertakings.
- יא כי לא-יחדל אביון מקרב הארץ; על-כן אנכי מצוה לאמר, פתח תפתח את-ידך לאחיד לעניך ולאביון, בארצך. {ס}
- 11 There will never cease to be poor in the land; this is why I command you: 'Open your hand to your poor and needy fellowr, in your land.' {S}

***Shemittah**: *release, remission, letting go, non-attachment.*

Study and Discussion Questions:

☞ Agricultural *Shemittah*/קרקעות/שמיטת:

- The Exodus/שמות text lays out the basic *shemittah* imperative, and sets it between the value of non-oppression of the stranger/foreigner, and the laws of Shabbat rest for all. How do you understand this context: what are the connections to be made?
- What does the expansion in Leviticus/ויקרא add? What fears does it address? How do you feel about this "assurance"? (Note: verses 8-18 which deal with the Yovel/Jubilee, which is very much part of the same vision were omitted here for purposes of brevity and focus).
- Agriculture *shemittah* mandates all land lying fallow once every seven years. Periodic fallowness is found in many agricultural societies. What are the advantages and disadvantages of this system – ceasing *all* cultivation on *all* lands one full year in seven – as opposed to, say, leaving one seventh of your land fallow every year, on a rotating basis?
- What are the underlying *shemittah* values that have relevance for our agricultural/food system for us today? In what ways can we think of beginning to apply them?

☞ Monetary *Shemittah*/כספים/שמיטת:

The section from Deuteronomy/דברים describes another type of *shemittah*: שמיטת כספים, a monetary *shemittah*, the remission, of debts. While essentially a very different idea, a sabbatical year off from profit-making labor squares well with release from indebtedness:

- What is required and of whom: Is this a systemic requirement of the whole society - or is it an ideal for each individual to strive towards? All or none of the above?
- Is it realistic? Why or why not? How could it be moreso?
- There seem to be contradictions between verses 4, 7, 11: Is, or is not, poverty a permanent feature of our society? Is it somehow built in to the system? Can we realistically imagine a world (for 7 billion + people) that will eradicate poverty and ensure well-being for all?
- What are the underlying *shemittah* values that have relevance for our monetary/finance system for us today? In what ways can we think of beginning to apply them?

☞ "Combined" Integral *Shemittah*:

- Try to imagine what life would be like during the *shemittah* year in a traditional agrarian society. How would their work and leisure lives change? Attitudes to money, property and consumption? What would it do to the life of the mind, and of the spirit? What would the sixth and eighth years of the cycle be like?
- While *shemittah* is rest for the land, it of course mandates enforced "rest" for the farmer: a sabbatical. Take a moment to imagine what our society would look like if all the people who are responsible for 'making things move faster' (architects, engineers, hi-tech people, etc.) had to take a sabbatical every seven years...
- What are the overall practical implications for wealth, work, debt, leisure, personal and societal renewal?
- What aspects of all this can we begin to imagine as voluntary practices, and what could or should be viewed as more compulsory, to be legislated?
- Read the other commentaries and observations on pp.1,4 – what insights do these add?

3. *Shemittah* As a New Category: Social, Spiritual and Personal Renewal

בין כל המצוות התלויות בארץ תופסת מקום מיוחד מצוות השמיטה, הן מצד היקפה והן מצד השפעתה על המבנה הכלכלי, החברותי, והמחשבתי כאחד. מקובלת היא החלוקה של המצוות למצוות שבין אדם למקום ומצוות שבין אדם לחבירו... גדול מצווה זו של שביעית שכרוכים ומשתלבים בה שני התכנים גם יחד; וכמבנה-על המזדקק ועולה מעל שני תכנים אלה- מצווה שבין אדם לעצמו, בהיותה מיועדת לפתוח לאדם אופקים חדשים לשלמות והשתלמות. - הרב שאול ישראלי

Among all the *mitzvot* connected to the land, *shemittah* holds a special place, both due to its scope, and due to its economic, social and philosophical influence. It is customary to divide *mitzvot* into those between humans and G!d (the *Makom*), and *mitzvot* between humans and each other... *Shemittah* is significant in that it not only integrates these two aspects, it becomes a super-structure that transcends them, as a *mitzvah* between a person and him/her self, in that it is designed to open before a person new avenues towards wholeness/renewal and perfection. -R. Shaul Yisraeli

4. True Equality / True Radicality

הרב שג"ר - כלים שבורים עמ' 155
"השמיטה מכוננת שוויון, מקיף אך יותר משוויון סוציאלי. ניתן לומר שהוא מגיע לרמה אקולוגית. והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך. ולבהמתך ולחיה אשר בארצך, תהיה כל התבואה לאכול". תארו לכם שותפות בין האיכר לבהמתו, לשניהם זכות הנאה שווה מפירות האדמה. הרדיקליות של מצוות השמיטה כמעט בלתי נתפסת. לא פחות רדיקלית הינה המצווה חברתית - כלכלית של שנת שמיטת הכספים בסוף שנת השמיטה. אין זה שוויון המושג באיחוד של הבעלות, מעין הלאמה של הקרקע. השוויון של השמיטה הוא ויתור על עצם הבעלות היוצרת את ההבדל בין העשיר לעני.

Shemittah establishes an equality that is more comprehensive than social equality. We might even say that it achieves the level of ecological equality. "You may eat whatever the land will produce during its *shabbat*, you, your servant, your maid, your hired workers and those that sojourn with you; and your cattle, and the beasts in your land, may all eat its produce." Imagine a partnership between the farmer and his beast, that both will have equal rights to the produce of the earth. The radical nature of this *mitzvah* is almost incomprehensible. No less radical is the socio-economic *mitzvah* of the remission of debts at the end of the *shemittah* year. This is not the equality born of unifying ownership, a sort of nationalization of the land. The equality of *shemittah* is the erasure of ownership that creates the divisions between rich and poor.

--Rav Shagar, *Broken Vessels*

5. Hopeless Utopia?

Indeed, this conflict between the radical demands of *shemittah* on the one hand, and the social reality it seeks to undermine on the other, is a paradigm of the history of the institution. Ironically, the more potent its observance became, the less were its chances of survival. We have here more than the commonplace struggle between a radical religious demand and an unconsenting world. Rather we have here an institution that in essence contests the legitimacy of that world, and threatens to become not merely the symbolic repudiation of its normal social and economic patterns, but its real menace and ultimately its victor. The potency of *shemittah* has been its historical doom.

For the more effective *shemittah* became – or was judged to have become – the harder the world fought back. "Rabbi Judah the Prince wished to abolish *shemittah* (Yerushalmi Demai 3:1, 22a). This is the dynamic of the centuries-old struggle between those who would maintain the *shemittah* and those who would not. This too is the anguish one hears in the writings of Rav Kook on *shemittah*. 20th century economics granted to this most beloved *mitzvah* a majesty the community of Israel could not sustain; it was the very success of *shemittah* which ironically was its downfall. And so the reality of *shemittah* must be deferred, hints Rav Kook, until the Messianic age (Introduction, *Shabbat Ha-aretz*, 35a).

Prof. Gerald Blidstein, *Man and Nature in the Sabbatical Year*, 1966.